

GLAVNO U PRINOSU DAROVA NA MISI

Prinos darova na svečanim misama često je popraćen raznolikošću i pompom do te mjere da to katkad predstavlja najdojmljiviji dio misnog slavlja. Prinositelji su odjeveni u raskošne narodne nošnje, darovi su redovito veoma vrijedni po umjetničkoj izradi i materijalu, svečano se najavljuju i teatralno pokazuju okupljenom mnoštvu koje redovito to popraća gromoglasnim aplaudiranjem, darovi se redovito poklanjaju prisutnom biskupu a katkad se sve to odloži na oltarnu menzu bez obzira o kakvim se darovima radi. Često je to živo janje a jednom zgodom je jedno takvo janje položeno na oltar razbacalo sve predmete po oltaru ... Na planu znakovitosti tu smo samo korak do sugestije da je to najglavniji dio mise koji tako treba doživjeti, zapamtiti i o tome drugima pripovijedati.

Sve bismo to nekako mogli i progutati da se vrlo često u sastav tih darova koji se prinose uopće ne uvrste oni glavni darovi, oni zbog kojih su se svi okupili, ili bi barem tako moralo biti. Ne znam kada se dogodilo da su na jednom svečanom misnom slavlju na kome se upriliči takav prinos darova među "prinošenim darovima" hostije i kalež s vinom koji predstavljaju materiju misnog otajstva i preko kojih ćemo po pričesti postati dionici misne žrtve. To se redovito izvede na brzinu da skoro nitko to i ne zamijeti, o tome se uopće ništa ne govori preko mikrofona jer se to i ne smatra tako važnim da bi se o tome trebalo nešto reći.

Usput spomenimo i to da je drevna kršćanska predaja poznavala prinošenje darova s dvostrukom nakanom: jedni su bili oni od kojih će se uzeti kruh i vino za misno slavlje a drugi su darovi odvajani za najpotrebnije članove vlastite Crkve i ostalih sestrinskih Crkava. Na tom je planu i Opća uredba Rimskog misala koja određuje da "*vjernici očituju svoje sudjelovanje prinosom kruha i vina za euharistijsko slavlje ili drugih darova za potrebe crkve i siromaha*" (br.101). To bi

Dakle, ako pripremaš svečani prinos darova, ne zaboravi glavne darove: *kruh i vino*. I ne samo da ih ne smiješ zaboraviti nego ih trebaš posebno istaknuti i govorom i izgledom da se vidi da je to glavno među prinesenim darovima.

I to su jedini darovi koji se polažu na oltar. Ostali prinosi za crkvu, siromahe ili neke druge potrebe, treba odložiti na neko drugo prikladno mjesto u blizini oltara. S prinosom darova kruha i vina vjernici združuju i vlastito prinošenje sebe i svojih pothvata. Tek tada će biti u potpunosti istinite riječi koje moli predvoditelj misnog slavlja kad želi "*da moja i vaša žrtva bude ugodna Bogu Ocu svemogućemu*".

O svemu tome treba voditi računa na svakom misnom slavlju. Ipak, to posebno vrijedi za svečane pontifikalne mise na koje se okuplja veliko mnoštvo vjernika i - pogotovo - za one koje izravno prenosi televizija. Što je veći utjecaj nekoga bogoslužja, to je veća i odgovornost onih koji ravnaju tim bogoslužjem.

Fra Marko Babić

PRIMLJENE KNJIGE

Darko Žubrinić, *BITI PISMEN, BITI SVOJ*. Crtice iz povijesti glagoljice, izd. Hrvatsko književno društvo sv. Jeronima (Sv. Ćirila i Metoda), Zagreb, Trg Kralja Tomislava 21. Pisac je sebi postavio zadatak da skupi na jedno mjesto temeljne podatke o povijesti glagoljice. Knjiga je namijenjena najširem krugu čitatelja. Navodi veoma bogatu literaturu tako da svi oni koji žele tu problematiku opširnije i studioznije proučavati mogu se poslužiti ovom knjigom kao vodičem. Naručuje se kod izdavača.

DANICA 1995. HRVATSKI KATOLIČKI KALENDAR. Godište 114. Izdavač: Hrvatsko književno društvo sv. Jeronima (Sv. Ćirila i Metoda), Zagreb, Trg Kralja Tomislava 21. Ovaj naš najstariji katolički kalendar-godišnjak i za iduću godinu nam pruža obilje zanimljivoga i praktičnog materijala: katolički kalendar za 1995. g. s posebnim naznakama svetkovina po julijanskom kalendaru; pregled Katoličke crkve po svijetu; astronomski podaci za 1995. g.; muslimanski kalendar; židovski kalendar; popis državnih blagdana u Hrvatskoj; popis katoličkih novina i časopisa te mnoštvo laganog i zanimljivog štiva. Naručuje se kod izdavača.